

ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՀՐԱՄԱՆՔ

Կոնդակ յանուն Սինօղի ս. Էջմիածնի, որով առաջարկեցաւ տալ երկերիւր (200) ըուրի Տ. Կիւրեղ վարդապետի, յաղազս գնաւոյն նորա յամարանոց ի գիւտ առողջութեան անձին. թ. 611:

— Յանուն Կոնսիստորիային Շամախւոյ, որով կարգի Մեսրոր քահանայն Խորիոսունի ի քահանայ Շամախի քաղաքի. թ. 644:

— Յանուն Գեր. Անանիա Կողիսկոպոսի, որով պատուիրեցաւ ձեռնազրել ի քահանայ զնիկողայս Հալածնան վասն Արմաւիր տանի, և ի սարկաւագ՝ զարիացու Կարապետ Կայսերան և զՂահան Լազարեան. թ. 649:

— Յանուն չորից նորապսակ Կողիսկոպոսաց՝ Յովիսիայ Այվազեան Մովսիսի Կեօմբիքչեան, Յովհաննիսի Վրշարունոց և Տրգատայ Փալեան, ի վեյական Կողիսկոպոսւթեան նոցա. թ. թ. 654, 655, 656, 557:

— Յանուն Ամեն, պատրիարքին Կ. Պոլսոյ Տ. Մազաքիա արքեպոսկոպոսի, որով յայտ արարաւ նմա ձեռնազրութեան չորից Կողիսկոպոսացն. թ. 658:

— Յանուն Սինօղի ս. Էջմիածնի, յաղազս յղելոյ տա Տ. Կոմիտաս վարդապետն ի Բերլին երկերիւր բուրլի (200). թ. 685:

— Յանուն Սինօղի որով պատուիրեցաւ տալ Տ. Խատիսկ վարդապետի Տ. Միքայէլէկան ոռօնիկ միաբանական ի 1-էն յունուարի այսր ամի. թ. 686:

— Յանուն Կոնսիստորիային Վրաստանի և Խմերիթի որով պատուիրեցաւ թողուլ ի վահահայրական պաշտաման Զարեքայ Անապատին զԱստուածատուր վարդապետն Տ. Յարութիւնեան. թ. 696:

— Յանուն Սինօղի որով պատուիրեցաւ տալ մի հարիւր յիսուն (150) բուրլի միաբանի Մայք Աթոսոյ՝ Դալստի Տ. Միքայէլան. թ. 722:

— Յանուն Սինօղի առոքմամբ պատճենից արձանազրութեանց կալուածոց Մարշայ. թ. 757:

— Յանուն Գեր. Գրիգոր Կողիսկոպոսի Գառնակերեանց որով պատուիրեցաւ ձեռնա-

զրել զորս ընծայեալս ի քահանայութիւն վիճակին Երևանայ. թ. 758:

— Յանուն Հոգարաքութեան թեմակ, Հոգ, գպրանոցին Ն. Նոխիչն անի, որով յայտ արարաւ թէ օտարահպատակ անձինք ըլ կարեն պաշտօնավարել յազգային հաստատութիւնս մեր. թ. 793:

— Յանուն Սինօղի որով պատուիրեցաւ հրաման տալ Կոնսիստորիայից արձակել յայսմշեալ, զՀրամանս թոյլարութեան պատկաց Հինգերովդ աստիճանի խնամութեանց, առանց տալոյ զայնս ի Սինօգն. թ. 797:

ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՊԱՐԳԵԼՔ.

Ծնորչեցան Գերգի քահանայի Փարաքար գեղջ իրաւունք կրելոյ զթաւշեայ զկամբէն վամբլա կա անուանեալ. թ. 622:

Ծնորչեցան պանակելք Նոցին Գերազատուութեանց, չորից նորապսակ Կողիսկոպոսաց՝ Տ. Յովիսիայ, Տ. Մովսիսի, Տ. Յովհաննու և Տ. Տրգատայ կրել ի կուրծս. թ. թ. 659, 660, 661, 662:

Արժանացողք Հայրապետական օրննութեան և զոհուակութեան:

Կոնդակ օրհնութեան յանուն Տիկին Ենովքեանի Կեսարացուոյ յաղազս նուիրարերութեան նորա մի տաճկական ոսկեոյ. թ. 663:

— Օրհնութեան և զոհուակութեան յանուն պ. Աեղբակայ Տեղեւան, զանձապահէ գտնանակազրամեց ա. Էջմիածնի վիճակին Փիւմիկի. թ. 664:

— առօք:

ՔԱՂՅՈՒԱՆՔ Սինօգի ՕՐ ԵԳԻՈՒԹԻՒՆՆԵՐԻՑ.

— — —

1899 թ. մայիս 20.— Քիւրգ Օսման Մուսա օղլու Հայոց եկեղեցոյ զանութեամբ քրիստոնեալին ընդունելու ինդիրը յարգուած լինելով Տ. Կառավարչապետի կողմից 3 մայիսի թ. 4666 զրութեամբ՝ Սինօղը հըրամացեց Երևանայ Կոնսիստորիային, մկրտել և ընդունել նորան Հայաստանեայց ա. Եկեղեցւոց ծոցը:

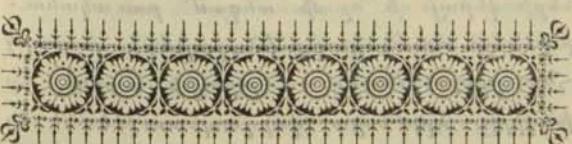
— Նորին Վեհափառութեան կարգազը-
րութեամբ Սինօղի անդամ Արք. Յուսիկ
վարդապետ Տէր Մավսիսեանցին իրաւունք
տրուեցաւ բժշկուելու զնալ երկու ամիս ժա-
մանակով:

Մայիս 21.—Սինօղը՝ Տիմիսի գառաս-
տանական պալատի վճռի համաձայն, հրամա-
ցեց Սևանայ քանահայր Արք. Մարգիս վար-
դապետ Փիլոյեանցին՝ կարգադրյա անել Դալբ-
դարդաշ զիւղի Ղազար քահանայ Տ. Խաչա-
տրիանցին (Նոր Բայազիղի զաւառ) նորս ա-
պօրինի զօրծերի համար:

— Վեհափառ Հայրապետի կարգազը-
րութեամբ Մայիս Ամսուի միարան Արք. Եիւրեղ
վարդապետը թոյլութիւն ստացաւ չորս ա-
միս ժամանակով ամարտանցներ զնալ բժշ-
կուելու:

Մայիս 31.—Քիւրդ Մահել Դիլօ-օղլու-
խնդիրը Տ. Կառավարչապետի թ. 5285 գրու-
թեան համաձայն ընդունուած լինելով՝ Ս.
Սինօղը հրամացեց Մարգարապատի զործա-
կալին մլրաել նրան Հայրաստանեայց Ս. Եկեղե-
ցոյ ծեսով ու շուտափցաւ տեղեկութիւն հա-
րորդել այդ մասին:

— Վեհափառ Հայրապետի թ. 529 սրբ.
Կննդակի համաձայն Ս. Սինօղը ըրջարերական
ու զարկեց Հայոց բոլոր կոնսիստորիաներին և
առաջնորդներին, որպէս զի այսուհետեւ բոլոր
ուխտասեղիների և վանքերի արդիւնքները և
ստացուած նուերները ու զարկուին անմիջա-
պէս Սինօղ:

ԿՐՈՆԱԿԱՆ—ԲԱԺԻՆ

ԲԱՑԱՏՐՈՒԹԵԱՆ ԿԱՐՈՏ ԿԵՏԵՐ

Ս. ԳՐԱԾԻ ՄԵՋ:

Արք. Եղիշէ քահանայ Դավամանջեան մի
շարք հարցումներ ու զարկելով մեղ խնդրում
է նոցա բացարութիւնը առ Արարատի մի-

ջոցաւ: Մենք կաշխատենք որչափ կարող ենք
զոհացում տալ հետպհեաւ. Տէր Հօր հոգեւոր
հետաքրքրութիւնները հետաքրքրական
և օգտակար կլինին նաև ուրիշների համար:
Ունք է ենթազրել որ այզպիսի հարցեր շա-
տերին զրադեցնում են. Հրամիրում ենք
ամենքին Տ. Եղիշէի օրինակին հետեւելու, մենք
ի սրտէ ուրախ կլինինք և յօդարութեամբ
պատասխան կտանք ամէն մի շահեիան հարց-
մանը կարող անձանց օգնութեան և զիմելով:

Ա) Մանուկ Ցիսուսին հրեշտակի հրամանու-
թվապառ վախցըրին ձնողքը (Մատթ. Բ. 13—14).
Բնչպէս ուրիմն կարելի էր ութերորդ օրը թլիա-
տել նորան Երուսաղեմում և քառասներորդ օրը
տաճար ընծայել (Պուկ. Բ. 21—28). միթէ յըն-
թացս քառասուն օրուայ մեռաւ Ներովգէս:

— Աւետարանական պատմութիւնը իրա-
ւունք չի տալիս ամենեին ընդունելու, թէ
վախուասն յեզիպառ ընծայումք կամ թլը-
վատութիւնից առաջ է եղել: Եթէ Հերով-
դէս «ասազի երեւլու ժամանակը ստուգելով
մողերից՝ երկու տարինակնից ցած երեխանե-
րին կոտորել տուաւ կնշանակէ՝ արգէն մօտ
երկու տարի կարտ ինչ նոքա հրաշտի տասզը
տեսել էին և եղբակացըրել որ միաժամանակ
ծնուել է նաև «Հրէից թագաւորը»: Ուրիմն
Փրկչին Եզիպառ վախցնելիս թլիատութիւն
և ընծայում վազուց տեղի ունեցած պէտք
է լինելին և նա կարող էր արգէն մօտ երկու
տարեկան մանուկ լինել: Եկեղեցական տաւան-
դութիւն է դարձել հարկաւ և ծննդեան տօ-
նին կարգացուած աւետարաններից Քրիստոսի
ծնունդը պատակերացնող նկարների միջոցաւ
ամրացել է մեր մէջ այն կարծիքը, թէ մա-
գերը նոյն իսկ ծննդեան երեկոյեան են եր-
կոպացութեան եկել, ինչպէս հովհանքները բայց
այդ յառաջացել է միայն երկու զեպքերի մէջ
եղած խորհրդաւոր կազից: Կրօնական խոր-
հրդագածութիւնը, ինչպէս առհասարակ ամէն
մի հօգեւոր թռիչչք՝ չի կարող մանրակրկիս
պատմական հետախուզութեանց ետեկից ընկ-
նել և նոցա ցոյց տուած սահմաններում
վակուած մնալ. նորան ներքին խորհուրդն
է զրադեցնում և ոչ արտաքին երեսոյթը—